

nes jeg sådan set ikke, at der er gode argumenter for at udsætte det.

Men det skal som sagt være en konkret vurdering og ikke et spørgsmål om, at den pågældende bare, hvad skal man sige, kan beslutte sig for at uddanne sig. Det skal være en del af en konkret handlingsplan.

Kl. 17:19

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Og så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 17:19

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Ja tak. Enhedslisten kan støtte det her beslutningsforslag. Ikke mindst i en periode, hvor arbejdsløsheden er stigende og vi kan se, at den vil være kraftigt stigende i en god periode fremover, er det jo helt naturligt at lave nogle hurtige tiltag i stedet for at lade folk gå og vente, inden de ligesom kan gøre sig klar til at få et andet job. Vi ved, at en hel del af de job inden for industriområdet, som forsvinder i øjeblikket, er job, som aldrig kommer igen, og derfor er der jo ingen grund til at lade folk gå og vente på, at deres job kommer igen, når det er enhvers konklusion, at det gør det simpelt hen ikke. Så er det bare med at komme i gang med at uddanne folk, så de kan komme hen til et andet område.

Vi ved jo også, at jo længere tid man går, jo ringere stillet bliver man i virkeligheden til at komme videre. Det er bare med at være i gang. Jeg har aldrig forstået de principper, som skiftende partier, der har indgået forlig på arbejdsmarkedsområdet, har haft om, at det var en god ting, at folk skulle gå og lave ingenting i stedet for at komme i gang så hurtigt som muligt, efter at de var blevet ledige.

Jeg anerkender, at der fra Det Radikale Venstre var nogle åbninger i det, der blev sagt, både konkret i forhold til forslaget og i forhold til også at kigge på de arbejdsløses rettigheder, og det synes jeg bestemt er positivt.

Ellers synes jeg, at debatten her har været meget præget af, at det snakker man ikke meget om, fordi man har et forlig og man tager det op i forligskredsen. Det får mig til at sige lidt om forlig og dansk politik. Altså, et er, at man er bundet af et forlig – og der vil jeg sige, at vi jo alle sammen har en interesse i, at noget, vi har aftalt, også har en vis holdbarhed, inden det bare bliver lavet om, det er jeg sådan set med på, man kan ikke bare afskaffe alle forlig – men når man

så også flytter debatten fra Folketingssalen ind i forligskredsen og først kommer ud med debatten, når man har besluttet sig, har man jo låst demokratiet, og det synes jeg er et stort problem, som man bør tænke over i de forskellige forligskredse.

Der skal være åbenhed for, at man tager en debat med alle de andre partier i Folketingssalen, så offentligheden kan se, hvad der foregår, at man ikke ligesom siger, at nu går man ind bag lukkede døre, og så debatterer man det og laver lidt bytte, bytte købmand, og så kommer man ud, og når man er ude, siger man – og det er også en bemærkning, vi kender her fra Christiansborg: Det her støtter vi, for det har vi aftalt. Altså i stedet for at komme med en argumentation for, hvorfor man er for eller imod et eller andet, siger man bare, at det har man aftalt og afklaret bag lukkede døre, eller det støtter man, fordi man har aftalt det med nogle andre.

Det giver en ting mere, altså ud over at det kan indsnævre debatten i Folketinget, hvis man har for mange af den slags forlig, hvor man lægger bånd på sig selv, nemlig: Hvad så efter næste valg? Jo flere forlig der omfatter et bredt flertal i Folketinget, og som lever videre efter et valg, jo mere begrænset bliver et nyt politisk flertals mulighed for at føre politik. Hvis vi kigger på, hvor mange forlig der i dag omfatter, hvis ikke alle partier fra SF til Dansk Folkeparti, så i hvert fald en bred kreds af partier fra højre og venstre, kan vi jo forudse, at en meget stor del af den politik, der skulle laves om, er forligsbefængt og ikke kan laves om, fordi der er sådan en aftale, som lever videre, selv om flertallet i Folketinget forandrer sig.

Jeg skal slutte af med at sige som en opfordring til de partier, der er involveret i rigtig mange forlig: Se at få dem opsagt inden valget, for det er jo også spillereglen, at man op til et valg kan sige et forlig op, så man står frit efter valget. Jeg synes virkelig, at man skal gennemgå, hvor det er, man har brug for at frigøre sig, sådan at når vi får et nyt flertal med Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten, kan det nye flertal manifestere sig med at føre en ny politik og ikke bare få nye ministre ind i ministerbilerne eller ministerflyene.

Kl. 17:23

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til hr. Frank Aaen. Så går vi over til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Eigil Andersen.